

Imødegå en ond opmarch mod den tredje verdenskrig med utrættelig optimisme

Den 26. januar 2023 (EIRNS) – Gårsdagens “Tanks to Ukraine”-parade, et fjollet og farligt teaterstykke, der primært havde til hensigt at tvinge Europa ind i en evig konflikttilstand, ansporede i dag ikke så få kræfter rundt om i verden til at fordybe sig grundigere i deres egne principper. I Gottfried Leibniz’ “den bedste af alle mulige verdener” er ondskab bestemt mulig, men den bedre engel i menneskehedens natur har altid evnen til at tage kampen op og skabe et større gode, end det ellers ville have været muligt. I dag har vi haft adskillige eksempler herpå.

Schweiz’ præsident, Alain Berset, udelukkede ikke blot enhver medvirken til at sende våben til Ukraine, men forklarede på tv, at Schweiz besidder en unik kvalifikation ved at være “neutralt”. Deres rolle, som den afspejles i Genève-konventionerne, er så meget vigtigere end at deltage i en samling af våbenleverandører. “I dag er ikke det rette tidspunkt at ændre reglerne” mod eksport af våben. “Det er heller ikke tid til at ændre reglerne for neutralitet. Tværtimod er det tid til at minde om vores grundlæggende principper, til at forblive forpligtet til dem og finde den rette vej for landet i denne situation.” Schweiz spiller “en anderledes rolle end andre stater”.

Det var deres pligt at opretholde en anstændig del af den vestlige civilisation. På et tidspunkt, hvor Japan er ved at blive omringet af offensive former for krigsførende kapaciteter, og Tyskland har tilsidesat sin “aldrig mere”-forpligtelse om aldrig at sende våben ind i et åbent fjendtligt område – hvor årtiers lange højtidelige forpligtelser, der er født ud af et brændende ønske om ikke at

gentage fortidens tragedier, bør Schweiz' genbekræftelse af et konkret princip ikke gå ubemærket hen.

I den tyske Forbundsdag blev kansler Olaf Scholz åbent konfronteret af AfD-parlamentarikeren Petr Bystron for at have svigtet Tysklands "aldrig mere"-princip, idet han erklærede, at Scholz stod i skarp kontrast til arven fra SPD-forgængerne Willy Brandt og Helmut Schmidt, der havde "udrettet et stort stykke arbejde for fred og forsoning". (Scholz indrømmede, at han havde forladt disse SPD-principper, men Rusland var årsag til, at han gjorde det). En anden parlamentariker, Sevim Dagdelen fra Linke-partiet, gav USA, men endnu vigtigere Tysklands "neo-konservative", De Grønne og De Liberale, ansvaret for at tvinge Tyskland ud på denne ildevarslenende vej. Han mindede derefter behændigt om "Brzezinskis bøger ... om mange tænketanke i USA", hvor "det altid har været et mål" for sådanne "eliter at ødelægge forholdet mellem Tyskland og Rusland", hvilket blot tjener til at anskueliggøre den aktuelle udvikling i lyset af 1930'ernes geopolitik. Tyskland burde kunne drage fordel af flere overvejelser af denne art.

Et kor af stemmer sang i Rusland, der indskærpede en fuldstændig overset reaktion, som venter Vesten, når billedet af tyske kampvogne, der ruller gennem Ukraine, genudsendes. Ruslands indenrigsminister oplyste, at det vækkede den "historiske erindring" blandt russerne til live "om de forbrydelser, som Hitlers styrker og deres håndlangere – Banderitterne – begik i Ukraine". Nikolaj Mezhevich fra det Russiske Videnskabsakademis Institut for Europa foreslog: "Vores modstandere forstår ikke rigtig, at fremkomsten af tyske kampvogne i det post-sovjetiske område vil betyde et vendepunkt i den russiske offentligheds bevidsthed. Tyskerne vil blive tvunget til at mærke konsekvenserne af deres beslutning." Andrej Kortunov, generaldirektør for Russian International Affairs Council, forklarede, at det også får konsekvenser for tyskerne, da Vesten "ikke lader tyskerne høre deres indre stemme". Der er "en tung byrde af politisk

symbolik for det tyske folk, som atter vil se tyske kampvogne i Donbass ... det vækker også forskellige ubehagelige associationer for tyskerne.”

I en kommentar i USA, “Bidens uforsvarlige beslutning om at optrappe krigen og sende kampvogne til Ukraine”, anråbte kongresmedlem Paul Gosar Bidens “farlige og uforsvarlige optrapning, der matches af en historisk optrapning fra Tysklands side, som nu har overtrådt sin politik om ikke-indblanding efter Anden Verdenskrig... Denne krig må bringes til ophør, og USA bør være en fredsskaber, ikke en krigsmager.” Tidligere præsident Donald Trump var kortfattet, målrettet og fri for enhver løssluppen populisme: “FIRST COME THE TANKS, THEN COME THE NUKES. Få afsluttet denne vanvittige krig nu. Det er meget let!”

CodePinks Medea Benjamins “What Can the United States Bring to the Peace Table for Ukraine?”, mindede læserne om en tid, hvor selv præsident Zelenskyj holdt op med at spille tegneseriehelt, og den 27. marts 2022 talte til sit land om, at Ukraine skulle acceptere en neutralitetsstatus og indgå forlig med Rusland. Hun foreslog, at USA lige nu blot kan bringe et eller andet med til forhandlingsbordet ved at godkende “ukrainsk neutralitet” og acceptere “at indvilge i den form for sikkerhedsgarantier, som Ukraine og Rusland blev enige om i marts [2022], men som USA og Storbritannien afviste”.

Endelig præsenterede “Veterans of Intelligence Professionals for Sanity” (VIPS) et “Emergency Memorandum” til præsident Biden, som klarlægger den hensynsløse inkompetence bag det, som Biden modtager som efterretninger, og som uden omsvøb fortæller ham, at han har tabt sin krig i Ukraine og i processen har drevet Rusland og Kina så tæt sammen, at USA nu står over for to sammenbragte atommagter i ethvert indbyrdes opgør. Endvidere “har Putin hørt fra den amerikanske forsvarsminister Lloyd Austin: ‘Et af USA’s mål i Ukraine er at se et svækket Rusland. ... USA er klar til at bevæge himmel

og jord for at hjælpe Ukraine med at vinde krigen mod Rusland’.” Putin og Rusland ser det som en eksistentiel trussel. “Kan USA nå Austins mål? Ikke uden at bruge atomvåben.”

VIPS konkluderer: Derfor er der behov for en udvej for USA’s og Ukraines vedkommende. Tag imod Putins antydning om at Moskva “måske vil gå med til at gøre holdt før indtagelsen af Odessa, til gengæld for indrømmelser fra USA/NATO/Ukraine... En slags demilitariseret zone fra Odessa nordpå omtrent langs Dnepr-floden. Dette ville give Ukraine adgang til havet... Det er meget let for dem at løse dette problem: at sende det passende signal til Kiev om, at de bør ændre deres standpunkt og søge en fredelig løsning på disse problemstillinger. Det vil være tilstrækkeligt.” Deres memorandum er på:

<https://original.antiwar.com/Veteran-Intelligence-Professionals-for-Sanity2/2023/01/25/leopards-vs-the-russian-bear/>

Ingen ønsker mere ondskab i verden. Men når det forekommer, må vi tage kampen op.

Husk på, at vi den 27. januar fejrer den politiske fange Lyndon H. LaRouches løsladelse og geniet Wolfgang Amadeus Mozarts fødselsdag, begge udtryk for utrættelig optimisme.

Foto: Kostiantyn Stupak, Pexels CC0